

[Gregersen.]

dervisningsministeren, hvad jeg har at takke ham for, er gaaet ind for, at der skulde bygges paa den frivillige Tilslutning fra Elevernes Side.

Der har været talt og skrevet meget om denne Sag og ogsaa i stærke Ord. Sekretær, cand. theol. Otto Krabbe siger i en Kronik om Ungdomsskolen, idet han udtrykker sin Frygt for, at Ungdomsudvalgets Forslag er blevet snakket ihjel og kvalt i Dølgemaal: „Vi vasker vore Hænder og lader de unge ryge ad Hedehusene til; det er, hvad vi gør.“ Og jeg vil ikke paastaa, at han slet ikke har nogen Ret til at fremsætte denne Paastand. Men det er en Overtro, der gennem ihærdig Propaganda har faaet udvidet Udbredelse, at en Skole af den her omhandlede Karakter kan redde de unge tilbage, hvis de er paa Vej til Hedehusene. De faa Timer af de unges Tilværelse, hvor Skolen faar knyttet Forbindelse med de unge, river dem paa ingen Maade ud af det Milieu, de lever i, eller af den Tilværelse, de i øvrigt fører. Jeg vil meget ønske, at det Forsøg, der her gøres med en frivillig Skole for den ufaglærte Ungdom, maa naa dybt ned i Rækkerne af de unge, hvis Vilkaar er skildret med saa mørke Farver. Men skal Ungdommen reddes fra at gaa ad Hedehusene til, skal der ske sociale Ændringer i vort Samfund af en helt anden Karakter end dem, der opnaas ved at faa Forbindelse med de unge et Par Skoletimer ugentlig inden for et stærkt begrænset Tidrum. Og hvis Diskussionen om en Skole for den ufaglærte Ungdom skal føres paa et nøgternt Grundlag, bør man paa Forhaand gøre sig dette klart.

Med Hensyn til de Skoleformer, der er Bestemmelser om i Forslaget, er det vel meget godt, at der er forskellige Skoleformer, baade Aftenskole, Dagskole, Ungdomsskole og ogsaa de Ungdomsskoler, der kan oprettes ved frivillig Foranstaltning. Jeg vil tro, at Aftenskolen vil blive den almindeligste, og det er jo en Skole, som stiller store Krav til Eleverne. Jeg kender ude fra min egen Egn mange Eksempler paa, at unge Mennesker, der er i Lære, maa staa i Læretiden Dagen igennem, hvorefter de f. Eks. en Vinter som denne maa gaa 6—7 km frem og lige saa langt tilbage igen for at søge disse Aftenskoler. Det er jo et meget stort Krav at stille til de unge.

Der er fra Erhvervenes Side talt meget om, at Skolen ikke udrustede Børnene paa en saadan Maade, at de var skikkede til at gaa ind i Erhvervslivet. Der stilles Krav fra disse Arbejdsgiveres Side, men nu

kunde de jo ogsaa faa en Lejlighed til at vise, at de selv vilde bringe Ofre for, at de unge under gunstige Vilkaar kunde faa en saadan Undervisning i Ungdomsskolerne. Der er blevet talt — ja, jeg tror for Resten kun, jeg har set det i det Referat af det ærede Medlem Hr. Carsten Rafts Tale, som Bladene bragte for nogle Dage siden — om de trætte Lærere. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at der ogsaa er et Problem med de trætte Elever. Ikke desto mindre tror jeg, at Forholdene er saadan, at Aftenskolen bliver den almindeligste, men jeg vil dog haabe, at den anden Form, Dagskolen, ogsaa maa faa en rummelig Plads.

Det er muligt, at der kan anføres gode Grunde for at blive ved de to Aargange 16—18 i Stedet for ogsaa at medtage Aargangene 14—16, men det kan være vanskeligt nok i smaa Skoledistrikter paa Landet at samle 15 unge af de to førstnævnte Aargange, og det kan derfor have en praktisk Fordel at tage de to andre med. Jeg tror ogsaa, at de 14—16-aarige udmærket kan følge med i de Fag, der her er omtalt, og som ikke er Aandsfag.

I øvrigt skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger til Lovforslaget. Den Bemærkning vil jeg dog gerne gøre, at jeg synes, der er lige lovlig mange Nævn. Jeg finder, at det er rimeligt, naar vi nu faar en Ungdomsskole i det Omfang, som Tanken er, at der saa bliver et Nævn eller et Raad eller en Kommission, hvad man nu vil kalde det, det er næsten ikke til at hitte Rede i Navnene, men der bliver altsaa saadan en Institution henholdsvis for Barneskolen og for Ungdomsskolen. Vi har en Skolekommission, og vi har et Forældreråd, og nu skal vi have et Ungdomsskolenaavn, eventuelt ogsaa et Aftenskolenaavn, og oven over dem et Amtsskolenaavn — det bliver virkelig vanskeligt at hitte ud af, og jeg er heller ikke sikker paa, at alle Kommuner kan stille Medlemmer nok til alle disse Nævn. Jeg vilde finde, det var praktisk, hvis man havde en Kommission eller et Nævn, der tog sig af Barneskolen, og et, der tog sig af Ungdomsskolen, og saa lod det være nok.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Erik Appel: Det er ud fra en stærkt personlig Interesse for den Ungdom, Lovforslaget omhandler, at jeg tager Ordet. I det Lovkompleks om Ungdomsundervisning, som den højtærede Minister har fremsat, har Ungdomsskolelovforslaget ved-